

Nr 1 (11)
LUTY 1999
Cena 1,50 zł

Głos Uczelni

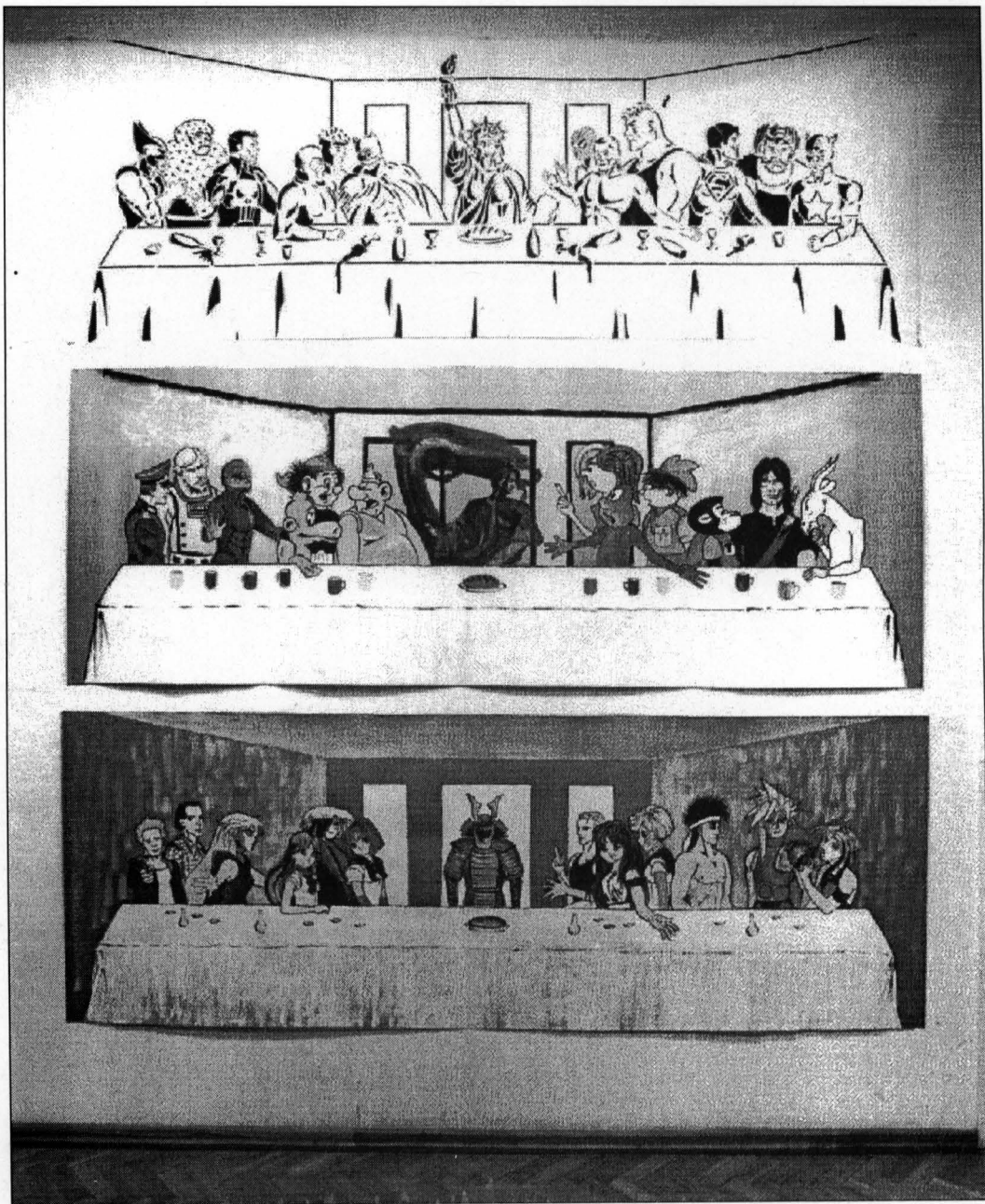
BIULETYN WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze

Collegium Neophilologicum (fot. Marek Lalko)

- ▶ **FORUM: Zarządzanie strategiczne**
- ▶ **Suszarka Marcela**
- ▶ **Limity 1999/2000**
- ▶ **Sokrates**
- ▶ **Studenckie wybory**

Prezentacje

Paweł Pałka; Projekty billboardów: Ostatnia wieczerza I, II, III
IV rok wychowania plastycznego
Pracownia Przetwarzania Obrazu i Intermediów ad. Tomasza Sikorskiego

Fot. Wojciech Zawadzki

SPIS TREŚCI

Kronika WSP	<i>C-1303/III</i> str. 4
Studenckie wybory	str. 4
Z prac Senatu	str. 5
Awanse	str. 5
Nowe wydziały	str. 5
Uczelniana Komisja Wyborcza	str. 5
Limity przyjęć na studia w roku akademickim 1999/2000	str. 6
Lubuski Wawrzyn Literacki – Prof. Jan Kurowicki z wawrzynem	str. 6
Dział Nauki i Współpracy z Zagranicą	str. 7
Komitet Badań Naukowych	str. 7
Apel	str. 8
Forum – Zarządzanie strategiczne – wymóg XXI wieku	str. 9
Suszarka Marcela – Wystawa prac zielonogórskich studentów w 30. rocznicę śmierci Duchampa	str. 11
Galeria WSP Zielona Góra – Grafika i pastele Stanisława Pary	str. 11
Nowe książki	str. 12
Nowe gazety studenckie	str. 12
Lubuscy marszałkowie w uczelni	str. 13
Złota księga nauki polskiej	str. 13
Ze sportu	str. 13
Z SOKRATESEM do Europy	str. 14
Prasówka	str. 14
Nowości wydawnicze	str. 15, 16

BIULETYN INFORMACYJNY WSP
im. T. Kotarbińskiego w Zielonej Górze

Redaktor: *Dariusz Dolański*

Współpraca: *Marta Dłużewska, Henryk Krajiński,*
Mieczysław Ostrowski

Korekta: *Ewa Nodzyńska*

Adres: al. Wojska Polskiego 69, 65-762 Zielona Góra
tel. (0-68) 326-35-20 w. 504; faks: (0-68) 326-54-49

Skład i oprac. graf.: *Heroldia P.R.*

Druk: *Drukarnia WSP*

Numer zamknięto 03.03.1999 r.

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów,
adiustacji i zmian tytułów w publikowanym materiale.

Szanowni Państwo,

bieżącym numerem rozpoczynamy trzeci rok działalności *Głosu Uczelni*. Cieszymy się, że nasze pismo wpisało się w „wydawniczy krajobraz” Wyższej Szkoły Pedagogicznej i coraz częściej z niecierpliwością oczekuje się na jego nowe numery. Drugie urodziny to także okazja, by podziękować wszystkim, którzy uczestniczyli we współtworzeniu uczelnianej gazety, pisząc artykuły, służąc życzliwą radą, wskazując na niedomaganie.

Szczególnie pragniemy podziękować tym nauczycielom akademickim i studentom, którzy na łamach naszego pisma poruszali ważne, nieraz trudne problemy związane z życiem społeczności akademickiej. To dzięki nim mogliśmy w ostatnim numerze opublikować zieloną wkładkę FORUM, za którą gratulacje złożył nam m.in. prof. **Andrzej Kajetan Wróblewski**.

Numer, który dziś bierzecie państwo do ręki, ma już spokojniejszy charakter. Paradoksalnie, w nerwowym dla studentów okresie sesji egzaminacyjnej, życie w uczelni się uspokaja. Znajdziecie więc dziś Państwo głównie informacje o życiu kulturalnym szkoły, nowych książkach naszych profesorów, ale także poczujecie już przedsmak wyborów, bowiem publikujemy skład wybranej na początku marca Uczelnianej Komisji Wyborczej. Była to główna przyczyna, dla której postanowiliśmy opóźnić nieco zamknięcie lutowego numeru naszej gazety. W FORUM znajdziecie państwo obszerną wypowiedź prof. dr hab. **Marii Fic**, która wskazuje na potrzebę wprowadzenia nowych metod zarządzania uczelnią i szkolnictwem wyższym w kontekście tworzenia się społeczeństwa informacyjnego.

Jak zwykle cieszymy się, że możemy odnotować różne formy aktywności studentów. Na naszym wuespowskim rynku pojawiły się dwa nowe pisma studenckie, które krótko przedstawiamy i serdecznie witamy, życząc ich twórcom zapału i wytrwałości. Informujemy także o wynikach wyborów do Samorządu Studenckiego i sportowych osiągnięciach żaków. W końcu ci, którzy chcieliby podjąć trud studiowania za granicą znajdą podstawowe informacje o programie SOKRATES, które zostały przygotowane przez dwie studentki V roku.

Redakcja

2/133/2000

Kronika WSP

8-10 stycznia w Myślenicach koło Krakowa odbył się konkurs chórny „Myślenicki Festiwal Kolęd i Pastorałek”, w którym, zajmując II miejsce w kategorii zespołów wokalnoinstrumentalnych, wziął udział Chór Żeński Instytutu Wychowania Muzycznego pod dyr. **Łucji Nowak**.

16 stycznia w Galerii GI miał miejsce wernisaz **Sławomira Beliny**. Wystawa składała się z dwóch części. W Galerii przy ul. Wiśniowej umieszczono część pt. *Wleźć i wyleźć ile wlezie*, a przy ul. Wrocławskiej 6 obiektów lamentacyjnych wspólnie z matką *Reginą Genowefą*.

Remanenty

Wśród wydarzeń, które odnotowaliśmy w poprzednich miesiącach zabrakło trzech:

28 sierpnia-2 września 1998 w Poznaniu odbyła się międzynarodowa konferencja matematyczna *Function Spaces V*, której poprzednia edycja zorganizowana była w Zielonej Górze. W skład komitetu organizacyjnego ubiegłorocznej edycji konferencji wchodził i wykład wygłosił prof. dr hab. **Marian Nowak**. Z referatami wystąpili także prof. dr hab. **Włodzimierz Odyniec**, dr **Krzysztof Feledziak** i dr **Marek Wójtowicz**.

30 września 1998 z recitalem muzyki hiszpańskiej i argentyńskiej na Festiwalu Gubińska Jesień Muzyczna wystąpiła pianistka ad. **Ludmiła Pawłowska** z Instytutu Wychowania Muzycznego.

7-10 października 1998 w Ochli koło Zielonej Góry odbyło się polsko-niemieckie seminarium zorganizowane przez Instytut Pedagogiki Społecznej pt. *Die Jugend von Heute Aussichten und Bedrohungen*, poświęcone zagrożeniom i perspektywom stojącym przed współczesną młodzieżą.

19 stycznia odbyła się pierwsza tura wyborów do Samorządu Studenckiego. (Wyniki wyborów s. 4)

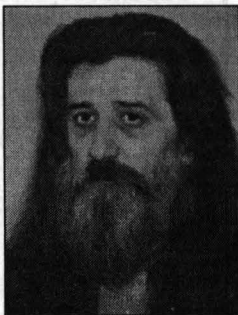
21 stycznia w uczelni gościła Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej **Irena Dzierzowska**.

25 stycznia w Biurze Wystaw Artystycznych w Jeleniej Górze zakończyła się, trwająca od 16 grudnia, wystawa studentów i absolwentów Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej naszej uczelni. (Szerzej s. 11)

28 stycznia odbyło się posiedzenie Senatu. (Szerzej s. 5)

17 lutego na Wydziale Humanistycznym została przeprowadzona publiczna obrona pracy doktorskiej mgra **Marka Zawadki** pt. *Społeczne i gospodarcze aspekty wykorzystania Odry po II wojnie światowej*. Promotorem pracy był prof. dr hab. **Czesław Osękowski**, a recenzentami prof. dr hab. **Hieronim Szczegół**a oraz prof. dr hab. **Michał Lis** z Uniwersytetu Opolskiego.

28 listopada w Hali Ludowej we Wrocławiu odbyła się *Wielka Gala Nagrody Polskiej Estrady Prometeusz '98*. Wśród dziesięciu lau-

Ilias Wrazas

reatów znalazł się dr **Ilias Wrazas** – filozof i bard zatrudniony w Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej.

2 marca uroczyste otwarto punkt obsługi Banku PKO S.A., w holu budynku głównego WSP.

STUDENCKIE WYBORY

26 stycznia 1999 roku odbyły się wybory do Rady Uczelnianej Samorządu Studenckiego, w wyniku których wybrane zostały następujące osoby:

1. Wydział Humanistyczny:

- **Katarzyna Kozakowska** (IV rok *historii*),
- **Artur Małecki** (III rok *historii*),
- **Andrzej Kęsik** (V rok *historii*),
- **Daniel Szymanowski** (III rok *filologii polskiej*),
- **Marcin Wójtowicz** (III rok *filologii polskiej*),
- **Sylwester Pyrka** (II rok *politologii*),

2. Wydział Pedagogiczny:

- **Sylwia Wyraz** (II rok *pedagogiki w specjalności nauczanie początkowe i pedagogika terapeutyczna*),
- **Izabela Szczepańska** (III rok *pedagogiki w specjalności pedagogika opiekuńcza*),
- **Agnieszka Kędzierska** (II rok *zarządzania i marketingu*),
- **Katarzyna Szwejd**a (III rok *pedagogiki w specjalności pedagogika opiekuńcza*),
- **Danuta Musielak** (II rok *zarządzania i marketingu*),
- **Ewelina Zajac** (III rok *pedagogiki w specjalności nauczanie początkowe i wychowanie przedszkolne*),

3. Wydział Matematyki, Fizyki i Techniki:

- **Jacek Kabasz** (IV rok *wychowania technicznego*),
- **Grzegorz Śmigielski** (IV rok *wychowania technicznego*),
- **Agnieszka Janowicz** (IV rok *ochrony środowiska*),
- **Sebastian Falkowski** (V rok *wychowania technicznego*),
- **Rafał Drochliński** (I rok *wychowania technicznego*),
- **Łukasz Paszek** (V rok *matematyki*).

Na zebraniu RUSS 3 lutego br. ukonstytuowało się prezydium RUSS w składzie:

- **Andrzej Kęsik** – przewodniczący RUSS,
- **Grzegorz Śmigielski** – zastępca przewodniczącego RUSS,
- **Marcin Wójtowicz** – przewodniczący Rady Wydziałowej Wydziału Humanistycznego,
- **Łukasz Paszek** – przewodniczący Rady Wydziałowej Wydziału Matematyki, Fizyki i Techniki,
- **Agnieszka Kędzierska** – przewodnicząca Rady Wydziałowej Wydziału Pedagogicznego.

Rada Uczelniana Samorządu Studenckiego zgłosiła także nowych przedstawicieli studentów w Senacie: **Andrzej Kęsik**, **Sebastian Falkowski**, **Grzegorz Śmigielski**, **Jacek Kabasz**, **Sylwia Wyraz**, **Daniel Szymanowski**.

Ponadto Senat dokonał wyboru przedstawicieli studentów na dwuletnią kadencję w Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej. W jej skład weszli: **Edyta Małecka** (II rok *pedagogiki pracy socjalnej*), **Agnieszka Wawrzyniak** (III rok *ochrony środowiska*), **Katarzyna Szwejd**a (III rok *pedagogiki opiekuńczej*) i **Artur Małecki** (III rok *historii*).

Red.

28 stycznia odbyło się 17 posiedzenie Senatu. Głównym punktem obrad były zmiany w statucie uczelni dotyczące rozdziałów poświęconych administracji i wyborom. Zaproponowane zmiany polegały przede wszystkim na nadaniu statutowi ogólniejszego brzmienia i

przeniesieniu szczegółowych przepisów do odpowiednich regulaminów. W części dotyczącej wyborów zaproponowano zwiększenie liczby kolegium elektorów z 44 do 80 osób. Senat przyjął w tej sprawie uchwałę, która może wejść w życie dopiero po zatwierdzeniu przez Ministra Edukacji Narodowej. Ponadto Senat pozytywnie zaopiniował wnioski o utworzenie na Wydziale Humanistycznym Katedry Komunikacji Językowej i Społecznej oraz na Wydziale Pedagogicznym Katedry Wychowania Fizycznego. Na wniosek prorektor do spraw studenckich prof. dr hab. **Marii Fic** Senat pozytywnie zaopiniował zarządzenie w sprawie tworzenia Działu Spraw Studenckich. Także pozytywnie, w związku z rozszerzeniem obowiązków, Senat odniósł się do przekształcenia Działu Gospodarczego w Dział Administracyjno-Gospodarczy.

3 marca odbyło się 18 posiedzenie Senatu, podczas którego została wybrana Uczelniana Komisja Wyborcza. Senat przeprowadził dyskusję nad projektem planu rzeczowo-finansowego i podjął w tej sprawie uchwałę. Ponadto Senat dokonał wyboru przedstawicieli studentów do Uczelnianej

Z PRAC SENATU

Komisji Dyscyplinarnej oraz pozytywnie zaopiniował projekt zarządzenia rektora w sprawie powołania Działu Praktyk Studenckich. Senat przyjął także uchwałę zatwierdzającą porozumienie ze Stowarzyszeniem „Lubuski Komitet Europejski”, dzięki któremu możliwe będzie utworzenie i sfinansowanie Centrum

Informacji i Studiów Europejskich w naszej uczelni.

Uchwały Senatu przyjęte na posiedzeniu w dniu 28 stycznia 1999 roku

- ✓ Uchwała Senatu nr 10/98/99 w sprawie zmian w Statucie uczelni
- ✓ Uchwała Senatu nr 11/98/99 w sprawie wyznaczenia audytora do badania bilansu za rok 1998

Uchwały Senatu przyjęte na posiedzeniu w dniu 3 marca 1999 roku

- ✓ Uchwała Senatu nr 12/98/99 w sprawie zatwierdzenia projektu planu rzeczowo-finansowego
- ✓ Uchwała Senatu nr 13/98/99 w sprawie ubruttowienia tzw. „dodatku zielonogórskiego”
- ✓ Uchwała Senatu nr 14/98/99 w sprawie porozumienia ze Stowarzyszeniem „Lubuski Komitet Europejski”
- ✓ Uchwała Senatu nr 15/98/99 w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Wyborczej.

Red.

AWANSE

Minister Edukacji Narodowej mianował na stanowisku profesora zwyczajnego prof. dra hab. **Piotra Garbaczewskiego** z Instytutu Fizyki.

Stopień doktora habilitowanego uzyskał w Rosyjskiej Akademii Kształcenia w Moskwie dr **Paweł Karpińczyk** z Instytutu Pedagogiki Społecznej. Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych zatwierdziła uchwałę Rady Wydziału Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej o nadaniu stopnia doktora habilitowanego drowi **Wojciechowi Żelańczowi** z Instytutu Filozofii. Senat uczelni pozytywnie zaopiniował wnioski w sprawie mianowania obu doktorów habilitowanych na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Stopień doktora w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu uzyskał mgr **Krzysztof Feleddziak** z Instytutu Matematyki. W tej samej uczelni stopień doktora otrzymali: mgr **Artur Pastuszek** z Instytutu Filozofii i mgr **Sylvia Baran** z Instytutu Pedagogiki i Psychologii. W Uniwersytecie Wrocławskim stopień doktora uzyskał mgr **Jerzy Kos** z Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej. W tej samej uczelni stopień doktora otrzymała mgr **Kamila Borkowska** z Instytutu Filologii Wschodniosłowiańskiej.

Red.

Nowe wydziały

Minister Edukacji Narodowej utworzył w naszej uczelni Wydział Artystyczny, w skład którego wchodzi Instytut Wychowania Muzycznego i Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej. Podczas posiedzenia Senatu w dniu 3 marca br. obowiązki dziekana-organizatora nowego wydziału zostały powierzone prof. **Bogusławowi Stankowiakowi** – dyrektorowi IWM. Jednocześnie minister powołał Wydział Nauk Społecznych i Pedagogicznych, który tworzą: Instytut Pedagogiki i Psychologii, Instytut Pedagogiki Społecznej, Instytut Socjologii, Instytut Zarządzania oraz Katedra Wychowania Fizycznego.

Red.

Uczelniana Komisja Wyborcza

Na posiedzeniu Senatu w dniu 3 marca br. została powołana Uczelniana Komisja Wyborcza w składzie:

- 1) prof. WSP dr hab. **Czesław P. Dutka** – przewodniczący – Instytut Filologii Polskiej,
- 2) prof. WSP dr hab. **Jerzy Kaczmarek** – Instytut Matematyki,
- 3) prof. WSP dr hab. **Paweł Karpińczyk** – Instytut Pedagogiki Społecznej,
- 4) mgr **Marian Gniazdowski** – Instytut Wychowania Muzycznego,
- 5) dr **Ryszard Asienkiewicz** – Studium Wychowania Fizycznego i Sportu,
- 6) **Cecylia Teresa Kochańska** – Kwestura,
- 7) **Katarzyna Kozakowska** – Rada Uczelniana Samorządu Studenckiego,
- 8) **Izabela Szczepańska** – Rada Uczelniana Samorządu Studenckiego.

Red.

Limity przyjęć na studia w roku akademickim 1999/2000

STUDIA DZIENNE

filologia (M, Z)	175 miejsc
w tym:	
filologia germańska (M)	39 miejsc
filologia germańska (Z)	26 miejsc
filologia rosyjska (z dodatkową specjalnością j. polski lub j. niemiecki) (M)	45 miejsc
język angielski w Kolegium Języka Angielskiego (Z)	39 miejsc
język francuski w Kolegium Języka Francuskiego (Z)	26 miejsc
filologia polska (M)	104 miejsca
w tym:	
filologia polska (M)	78 miejsc
filologia polska w spec. dziennikarstwo (M)	26 miejsc
filozofia (M)	60 miejsc
fizyka (M)	52 miejsca
historia (M)	75 miejsc
informatyka (M)	39 miejsc
matematyka (M)	65 miejsc
malarstwo (M)	8 miejsc
ochrona środowiska (M)	52 miejsca
pedagogika (M)	216 miejsc
w tym:	
animacja społeczno-kulturalna (M)	39 miejsc
edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna (M)	30 miejsc
edukacja wczesnoszkolna i wychowanie fizyczne (M)	30 miejsc
opieka i profilaktyka społeczna (M)	26 miejsc
resocjalizacja niedostosowanych społecznie (M)	26 miejsc
rewalidacja osób chorych i niepełnosprawnych (M)	26 miejsc
pedagogika pracy socjalnej (M)	39 miejsc
politologia (M)	60 miejsc
socjologia (M)	45 miejsc
wychowanie fizyczne (Z)	30 miejsc
wychowanie muzyczne (M)	30 miejsc
wychowanie plastyczne (M)	30 miejsc
wychowanie techniczne (M)	52 miejsca
zarządzanie i marketing (M, Z, MU)	120 miejsc
zarządzanie i marketing (M)	60 miejsc
zarządzanie i marketing (Z)	30 miejsc
zarządzanie i marketing (MU 2)	30 miejsc
(systemy zarządzania, multimedialne technologie informacyjne)	

STUDIA ZAOCZNE I WIECZOROWE

filologia (Z, MU)	104 miejsca
tym:	
filologia germańska (Z)	26 miejsc
(studia wieczorowe)	
filologia germańska (MU 2,5)	52 miejsc
język angielski w Kolegium Języka Angielskiego (Z)	26 miejsc
(studia wieczorowe)	
filologia polska (M, MU)	300 miejsc

filologia polska (M)	240 miejsc
filologia polska (MU 2)	60 miejsc
historia (M)	180 miejsc
politologia (M, MU)	210 miejsc
politologia (M)	150 miejsc
politologia (MU 2)	60 miejsc
matematyka (Z, MU)	150 miejsc
matematyka (Z)	90 miejsc
matematyka (MU 2)	60 miejsc
(matematyka ogólna, matematyka stosowana)	
informatyka (M)	39 miejsc
ochrona środowiska (Z, MU 2)	160 miejsc
ochrona środowiska (Z)	80 miejsc
ochrona środowiska (MU 2)	80 miejsc
(biotechnologia, ergonomia i ochrona pracy)	
pedagogika (Z, MU 2, MU 2,5)	886 miejsc
w tym:	
animacja społeczno-kulturalna (Z)	60 miejsc
animacja społeczno-kulturalna (MU 2)	26 miejsc
edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna (Z)	60 miejsc
edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna (MU 2)	30 miejsc
praca opiekuńcza i specjalna (Z)	210 miejsc
edukacja wczesnoszkolna i terapia	
pedagogiczna (MU 2,5)	30 miejsc
edukacja przedszkolna i opiekuńcza (MU 2,5)	30 miejsc
opieka i profilaktyka społeczna (MU 2,5)	60 miejsc
resocjalizacja niedostosowanych społecznie (MU 2,5)	60 miejsc
rewalidacja osób chorych i niepełnosprawnych (MU 2,5)	60 miejsc
pedagogika pracy socjalnej (Z)	140 miejsc
pedagogika pracy socjalnej (MU 2)	120 miejsc
socjologia (M)	120 miejsc
wychowanie muzyczne (M)	26 miejsc
wychowanie plastyczne (M)	26 miejsc
wychowanie techniczne (M, Z, MU 2,5)	247 miejsc
wychowanie techniczne (M)	104 miejsca
wychowanie techniczne (Z)	65 miejsc
(technika z zastosowaniem metod komputerowych)	
wychowanie techniczne (MU 2,5)	78 miejsc
(ergonomia w gospodarce)	
zarządzanie i marketing (Z, MU)	500 miejsc
zarządzanie i marketing (Z)	150 miejsc
zarządzanie i marketing (MU 2)	350 miejsc
(systemy zarządzania, multimedialne technologie informacyjne)	

M – studia magisterskie 5-letnie

Z – studia zawodowe 3-letnie

MU 2 – studia magisterskie uzupełniające 2-letnie

MU 2,5 – studia magisterskie uzupełniające 2,5-letnie

Lubuski Wawrzyn Literacki

Prof. Jan Kurowicki z wawrzynem

Wykonany ze złota Lubuski Wawrzyn Literacki za najlepszą książkę prozatorską wydaną w 1998 roku otrzymał prof. dr hab. **Jan Kurowicki** z Instytut Filozofii. Nagrodzona książka pt. *Igraszki ze świętym spokojem* została wydana przez zielonogórskie wydawnictwo „And”. Do nagrody pretendowało 40 tytułów wydanych w ubiegłym roku na Ziemi Lubuskiej. Jury pod przewodnictwem **Andrzeja K. Waśkiewicza** z Gdańska uhonorowało wawrzynem dwie publikacje. Książkę zielonogórskiego filozofa, który w pisaniu stara się zacierać różnice między prozą, poezją a humanistyką akademicką oraz tom wierszy *Odmienne stany obecności* gorzowskiego poety – **Kazimierza Furmana**.

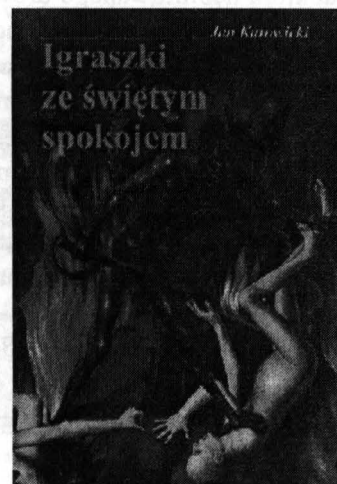
* * *

Książka ta, jak na pomiot diabelski przystało, powstała bez żadnego planu. Zdarzyło się oto, że przed paroma laty, namówił mnie red. Czesław Markiewicz z Radia „Zachód” bym raz w mieście pisywał miniatury eseistyczne i felietony do audycji pt. „Sa-

lon kultury”. Miałem w nich podejmować różne tematy związane z tzw. „kulturą wysoką”. Po jakimś czasie zauważyłem, że to, co piszę, obraca się wokół pewnych określonych wątków i problemów; że owe pisanie to swego rodzaju igraszki z komunalami kulturalnymi, mierzwą codziennego życia i różnymi uzurpacjami tzw. zdrowego rozsądku. Igraszki jednak nie oznaczały i nie oznaczają dowiecipowania. Są, co prawda, formą zabawy, ale – jak dawno ukazał to J. Huizinga – wciągają, i bawiący się w jej obrębie, przyjmują postawę serio.

Te moje mają zakłócać święty spokój...

(fragment książki)

Dział Nauki i Współpracy z Zagranicą

informuje

Wyjazdy zagraniczne

• W zorganizowanej w dniach 14-17 stycznia 1999 roku w Uniwersytecie „Viadrina” we Frankfurcie nad Odrą (RFN) międzynarodowej konferencji naukowej *Kulturvermittlung und Interregionalität* uczestniczyli dwaj pracownicy Instytutu Historii. Prof. dr hab. **Hieronim Szczegół**a wygłosił referat *Die Frage der schlesischen Identität nach 1945*, a prof. dr hab. **Czesław Osękowski** – *Die polnisch-deutschen Euroregionen in der Sicht der regionalen Politik der EU*.

• W dniach 1-3 lutego 1999 roku w Wyższej Szkole Zawodowej w Poczdamie (RFN) przebywali: prof. dr hab. **Zdzisław Wołk** i mgr **Halina Borcz** z Instytutu Pedagogiki Społecznej oraz czworo studentów III roku *pedagogiki pracy socjalnej*: **Sylvia Feszler**, **Malgorzata Orent**, **Alicja Pisarewicz**, **Aleksandra Skala**. Uczestniczyli w niemiecko-polsko-szwajcarskim seminarium naukowym poświęconym współczesnym problemom pracy socjalnej w krajach Unii Europejskiej oraz w Polsce. Prof. dr hab. Zdzisław Wołk wygłosił wykład *Sytuacja socjalna na polskim pograniczu zachodnim w kontekście przemian po 1989 roku*.

• W zorganizowanej w dniach 5-7 lutego 1999 roku w Uniwersytecie w Poczdamie (RFN) konferencji naukowej *14th Conference for Young Algebrists, 57th Arbeitstagung Allgemeine Algebra* wzięła udział mgr **Agnieszka Mruk** z Instytutu Matematyki.

• W dniach 16-17 lutego 1999 roku w Uniwersytecie w Poczdamie (RFN), w Zakładzie Psychologii Osobowości i Różnic Indywidualnych, przebywała prof. dr hab. **Tatiana Rongińska** z Instytutu Pedagogiki i Psychologii. W trakcie wizyty ustalono zakres i plan drugiego etapu wspólnych badań w 1999 roku. Są one prowadzone w ramach tematu *Stany i obciążenia psychiczne człowieka w obliczu trudnych sytuacji życiowych*.

Przyjazdy zagraniczne

• W dniach 16-18 lutego 1999 roku Instytut Filologii Germańskiej gościł prof. dra **Jürgena Wolffa** z Uniwersytetu w Stuttgarcie (RFN), historyka literatury niemieckiej. Wykładem *Goethes Lyrik – nach der Sicht der Landschaft* prof. J. Wolff zainauguro-

wał w Zielonej Górze rok jubileuszu **Johanna Wolfganga Goethego**.

• W dniach 14-20 lutego 1999 roku w Instytucie Matematyki przebywał prof. dr hab. **Jose Mendoza** z Uniwersytetu w Madrycie (Hiszpania), specjalista w zakresie analizy funkcjonalnej – teorii przestrzeni funkcji wektorowych. Wygłosił dwa wykłady: *Copies of C_0 and l^1 in $C(K, X)$* i *Banach spaces containing l^{p_0}* .

Kilka danych statystycznych

• W 1998 roku uczelnia oddelegowała służbowo za granicę łącznie 311 osób, w tym 153 pracowników i 158 studentów. Najwięcej osób wyjechało do: RFN (114), Republiki Czeskiej (66), Republiki Austrii (43), Republiki Francuskiej (27) i Federacji Rosyjskiej (26).

• W 1998 roku uczelnia przyjęła 124 obcokrajowców, w tym 115 pracowników i 9 studentów. Najwięcej – z RFN (58), Republiki Francuskiej (12), Republiki Słowackiej (11) i Republiki Czeskiej (9).

• W 1998 roku w Uczelni realizowane były cztery projekty badawcze KBN.

• W 1998 roku w Uczelni realizowano w ramach działalności statutowej 78 tematów. Ich obsługa kosztowała łącznie 392 302,00 zł.

• Na pokrycie wszystkich zobowiązań naukowych w ramach badań własnych wydatkowano w 1998 roku w uczelni łącznie 267 663,00 zł (w tym na granty wewnętrzne – 58 085,00 zł).

• W 1998 roku 34 osobom przydzielono granty wewnętrzne na dokończenie pracy doktorskiej, 22 osobom – granty wewnętrzne na dokończenie pracy habilitacyjnej, a 11 osobom – wewnętrzne granty autorskie.

• W 1998 roku 26 pracowników pobierało stypendium doktoranckie, a 24 – habilitacyjne.

• W 1998 roku dziesięcioro pracowników obroniło prace doktorskie, siedmioro wzięło udział w kolokwium habilitacyjnym, a trzy osoby uzyskały stopień doktora habilitowanego.

• W 1998 roku dziewiętnaście osób korzystało z urlopów naukowych.

• W 1998 roku instytuty uczelni zorganizowały 20 konferencji naukowych (na Wydziale Pedagogicznym – 8, na Wydziale Matematyki, Fizyki i Techniki – 6, na Wydziale Humanistycznym – 5, w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu – 1).

Mieczysław Ostrowski

Komitet Badań Naukowych

Ocena kategorizacji

13 i 14 stycznia 1999 roku odbyły się posiedzenia Komisji Badań Stosowanych i Podstawowych. Obradom przewodniczyli: przewodniczący komisji prof. dr hab. **Bogdan Marciniec** i prof. dr hab. **Andrzej Kajetan Wróblewski**.

Ważnym punktem obrad było podsumowanie wyników oceny i kategorizacji jednostek. Podsekretarz stanu dr **Jan Krzysztof Frąckowiak** przedstawił wariantowe ustalenia kategorizacji jednostek, a następnie przewodniczący zespołów omówi-

li uwagi, jakie nasunęły się w trakcie prac nad oceną parametryczną. Podkreślano, że inicjatywa przeprowadzenia kategorizacji jest krokiem w dobrym kierunku. Przyznanie wysokiej kategorii będzie dla jednostki – obok perspektywy wyższej dotacji – również promocją.

Styczniowe posiedzenie KBN

20 stycznia 1999 roku odbyło się posiedzenie Komitetu Badań Naukowych, obradom przewodniczył prof. dr hab. **Andrzej Wiszniewski** i zastępca przewodniczącego KBN prof. dr hab. **Bogdan Marciniec**.

Komitet jednogłośnie zaakceptował przedstawiony przez Departament Badań projekt uchwały dotyczącej podziału środków finansowych przeznaczonych na finansowanie projektów badawczych XVI konkursu między komisje i zespoły komisji Komitetu. Z łącznej kwoty 77 670 425 zł na finansowanie projektów osób rozpoczynających pracę naukową oraz projektów zgłaszanych przez promotorów prac doktorskich przeznaczono 10 279 075 zł. Pozostałą kwotę podzielono między Komisję Badań Podstawowych (31 675 559 zł) i Komisję Badań Stosowanych (35 715 791 zł).

Po dłuższej dyskusji Komitet przyjął do pilotowego wprowadzenia projekt nowego kwestionariusza recenzji projektu badawczego.

Dyrektor Departamentu Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej przedstawił informację na temat działań prowadzonych w celu przystąpienia Polski do 5. Programu Ramowego Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej. Przedstawiony przez Komisję Europejską na początku grudnia ub.r. projekt decyzji Rady Stowarzyszenia UE – RP, która będzie stanowić podstawę prawną udziału Polski w 5 Programie Ramowym UE, został poddany konsultacjom międzyresortowym przez urząd Komitetu Integracji Europejskiej.

Skoordynowane działania urzędów KBN i KIE oraz Przedstawicielstwa RP przy UE w Brukseli przyniosły pożądany rezultat. 8 stycznia br. Ministerstwo Finansów poinformowało, że zostanie przygotowana zmiana rozporządzenia MF z 15 grudnia 1997 r. wprowadzająca zwroty podatku VAT (lub w niektórych przypadkach stawkę 0 proc.) przy zakupach dokonywanych w ramach programów badawczo-rozwojowych finansowanych z budżetu Unii Europejskiej, według zasad obowiązujących dla bezzwrotnej pomocy zagranicznej. 12 stycznia br. oficjalnie poinformowano Komisję Europejską, że Polska akceptuje projekt Decyzji Rady Stowarzyszenia w sprawie przystąpienia do 5PR. Jest to tym istotniejsze, że 22 grudnia ub.r. Rada Ministrów UE przyjęła ostatecznie dokumenty potrzebne do uruchomienia 5PR, a na przełomie lutego i marca br. Komisja zamierza ogłosić pierwsze konkursy (*call for proposals*) w poszczególnych programach.

Podział środków na finansowanie działalności statutowej

10 i 11 lutego 1999 roku odbyły się posiedzenia Komisji Badań Stosowanych i Podstawowych.

Obie komisje omówiły zasady podziału pomiędzy zespoły środków na finansowanie działalności statutowej w 1999 roku. Departament Badań przygotował pięć wariantów pierwotnego podziału środków. W wariantie 0 (porównawczym) obliczono kwoty dla zespołów (zwiększenie inflacyjne w stosunku do roku

1998) uwzględniając również zmiany wynikające z przenoszenia jednostek między zespołami. Pozostałe warianty różniły się przyjętymi wskaźnikami Q_i (tzw. wskaźnik kosztocłonności). W wariantcie I przyjęto wskaźnik Q_i na podstawie ustaleń Komitetu z 1996 roku (od 1,0 do 3,5). W wariantcie II Q_i (od 1,0 do 3,0) przyjęto na podstawie danych GUS dotyczących nakładów na finansowanie jednostek w latach 1994 – 1996 (dane uśrednione) odniesionych do przeliczeniowej liczby uczestniczących w badaniach (uśrednionej dla lat 1994 – 1996). W wariantcie III przyjęto wskaźnik Q_i według danych GUS dotyczących nakładów wewnętrznych bieżących przypadających na ekwiwalent pełnego czasu pracy (EPC) osób uczestniczących w badaniach (wskaźnik zmienia się od 1,0 do 2,6). Po dyskusjach Komisja Badań Stosowanych opowiedziała się za wariantem III, zaś Badań Podstawowych wybrała – II.

KBN o dobrych obyczajach w nauce

17 lutego 1999 roku odbyło się posiedzenie Komitetu Badań Naukowych. Komitet zapoznał się z treścią apelu KBN o dobre obyczaje w nauce. Po krótkiej dyskusji apel został jednomyślnie przyjęty. Apel jest kierowany do środowiska naukowego, a także do władz państwowych, twórców norm prawnych i moralnych, władz uczelni i placówek naukowych, aparatu sprawiedliwości, instytucji oceniających i finansujących naukę, samorządów naukowych oraz kierowników zespołów badawczych. Wzywa do wyeliminowania z obszaru nauki takich zjawisk jak: plagiaty, kradzieże wyników badań, fałszowanie doświadczeń naukowych i rezultatów badań klinicznych, zatajanie źródeł inspiracji badawczej, nierzetelne opiniowanie prac naukowych, a także nieuczciwość przy staraniach o środki finansowe. Należy zabiegać o utrzymanie wielkiego szacunku dla etosu uczonych oraz nauki i z całą surowością postępować z osobami, które naruszają dobre obyczaje w nauce. Konieczna jest nowelizacja aktów prawnych, by uniemożliwiły one przedawnianie się rażących wykroczeń przeciw zasadom etyki naukowej. W programach studiów doktoranckich należy uwzględnić problemy etyki badań naukowych.

Red.

APEL

W nowoczesnych społeczeństwach kryzys uniwersalnych wartości moralnych stał się faktem. Dążenie do zwiększenia władzy, zasobów materialnych lub przyspieszenia kariery osobistej, konkurencja między państwami, grupami społecznymi i jednostkami spychają zasady moralne na odległy plan. Zjawisko to dotyka również sfery nauki; jest ona przecież integralną częścią państwa i społeczeństwa.

Kryzys etosu naukowego jest szczególnie groźny, ponieważ nauka odgrywa bardzo ważną rolę w procesach tworzenia norm prawnych i zasad moralnych. Dla znacznej części społeczeństwa zachowania uczonych są wzorcem postępowania. Naruszenia etosu nauki mogą więc być wykorzystywane dla usprawiedliwienia własnej nieuczciwości.

Komitet Badań Naukowych, zainspirowany przez Zespół do Spraw Etyki Badań Naukowych, apeluje do całego środowiska naukowego, by starało się wszelkimi racjonalnymi środkami eliminować z obszaru nauki zjawiska takie jak plagiaty, kradzieże wyników, fałszowanie doświadczeń naukowych i rezultatów badań klinicznych, zatajanie źródeł inspiracji badawczej, nierzetelne opiniowanie prac naukowych, a także nieuczciwość przy staraniach o środki finansowe.

Skuteczność tych starań zależy od solidarnego współdziałania władz państwowych, twórców norm prawnych i moralnych, władz uczelni i kierownictw placówek naukowych, apa-

ratu sprawiedliwości, instytucji oceniających i finansujących naukę, samorządów naukowych, kierowników zespołów badawczych i wreszcie – co szczególnie ważne – indywidualnych uczonych. Komitet Badań Naukowych uważa, że należy zabiegać o utrzymanie wielkiego szacunku dla etosu uczonych oraz nauki i surowo postępować z osobami, które dobre obyczaje w nauce naruszają.

Konieczna jest nowelizacja aktów prawnych przeprowadzona tak, by pozostając w zgodzie z konstytucją uniemożliwiły one przedawnianie się rażących wykroczeń przeciw zasadom etyki naukowej. Potwierdzone przypadki niegodnych zachowań członków środowiska naukowego powinny być ujawniane i piętnowane. Uzupełnianie się prawa i moralności dałoby nadzieję na poprawę obecnej – nie najlepszej niestety – sytuacji.

Zasadnicze znaczenie ma odtworzenie świadomości dobrych obyczajów i proponowanie właściwych postaw i zachowań młodym uczonym. Rozstrzygnięto to o znaczeniu i roli etyki w sferze nauki. Komitet Badań Naukowych uważa, a uzyskał w tej sprawie poparcie Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, że należy uwzględnić w programach studiów doktoranckich problemy etyki badań naukowych. Wierzymy, że praca od podstaw z młodzieżą naukową wsparta przykładowymi postawami i zachowaniami nauczycieli akademickich sprawi, że społeczeństwo znowu będzie postrzegać uczonego jako wzór człowieka uczciwego, rzetelnego i szlachetnego.

Już biblijny Mojżesz stosował zasady rozpiętości kierowania (dziesiątnicy, pięćdziesiątnicy, setnicy), zaś w judejskim państwie Salomona stosowano struktury organizacyjne terytorialne. Sumerowie dysponowali normami prawnymi i zasadami rządzenia, Egipcjanie używali metod zarządzania przy budowie piramid, Babilończycy opracowali rozwinięte kodeksy prawne i zasady polityczne dla rządów, Chińczycy stosowali przemyślane systemy biurokratyczne na potrzeby rządzenia i wielkich budowli. Grecy wprowadzili odmienne systemy rządów dla miast i państwa, Rzymianie tworzyli struktury organizacyjne na potrzeby komunikacji i kontroli, Wenecjanie stosowali systemy organizacyjne i koncepcje planistyczne do kontrolowania żegluga morskiej.

Zarządzanie strategiczne – wymóg XXI wieku

Jednym z fenomenów w rozwoju XX wieku jest zarządzanie, traktowane w najbardziej potocznym rozumieniu jako umiejętność osiągnięcia celów przez wpływanie na działalność innych. Platformą, dzięki której procesy zarządzania mogły się pojawić, były i są organizacje. Tak jak i organizacje, zarządzanie jako rodzaj działalności kierowniczej człowieka towarzyszyły mu od zarania cywilizacji.

Przyszłość niesie wielkie zmiany o szerokim zasięgu. Nadchodzi trzecia fala zmian, która spowoduje, że organizacje muszą się przystosować nie do powolnych zmian, lecz do rewolucji. Jesteśmy świadkami tworzenia się społeczeństw informacyjnych, to jest takich, które ponad połowę swojego dochodu narodowego uzyskują ze sprzedaży informacji. Kapitałem społeczeństwa informacyjnego staje się zdolność prowadzenia strategii. Punkt ciężkości przesuwa się na informację, naukę i kreatywność.

Stawia to nowe wyzwania przed szkolnictwem wyższym – powinno ono nie tylko kształcić w sposób nowoczesny, dostarczając wiedzy zawierającej w sobie wszystkie nowe trendy i zmiany, ale jednocześnie absolwenci winni umieć pozyskiwać informacje i w sposób twórczy dostosowywać je do wymagań zmieniającego się otoczenia. Z drugiej strony – uczelnie również winny funkcjonować tak, by zachodzące w nich zmiany uwzględniały turbulencję otoczenia. Można przyjąć, że do tej pory otoczenie uczelni wyższych należało do otoczenia spokojnego, które charakteryzowała statyczność i celowość powiązań pomiędzy jasno wyodrębnionymi elementami (ministerstwo, szkoły średnie, inne uczelnie państwowe, Akademia Nauk, Komitet Nadeń Naukowych, inne instytucje lokalne i centralne).

Zachodzące zmiany powodują, że otoczenie zmienia się w kierunku otoczenia niespokojnego – reagującego i burzliwego. Cechuje je nie tylko dynamika zmian i powiązań między nimi, ale także aktywność oddziaływania na te jednostki, w których podejmowane są decyzje, czyli na uczelnie. W otoczeniu zachodzą szybkie zmiany, charakteryzujące się współzależnościami, przy czym często mają one charakter kumulacyjny, tzn. jedne powodują przyspieszenie innych. Duża i rozwijająca się sieć uczelni prywatnych, nowe kierunki kształcenia w tych uczelniach, elastyczność polityki finansowej prowadzonej przez te jednostki, rozwój wyższego szkolnictwa zawodowego, reforma systemu oświaty, projektowana reforma badań naukowych i szkolnictwa wyższego, reforma systemu ubezpieczeń, postęp techniczny, integracja europejska – to tylko niektóre zmiany w otoczeniu szkół wyższych. Określając kierunki rozwoju uczelni nie może zapomnieć o konkurencji i niepewności przyszłych wydarzeń. Przy czym, w stopniu znacznie większym zagrożenia dotyczą uczelni małych, o niedługiej tradycji funkcjonowania niż uczelni dużych, z bogatymi tradycjami. Niesie to ogromną odpowiedzialność za podejmowane decyzje i podnosi znaczenie strategii w podejmowaniu decyzji.

Misja organizacji

„Misja – to przedmiot aspiracji, czyli trwałych dążeń organizacji (instytucji), określony zwykle w akcie założycielskim lub w statucie jako zakres jej społecznie pożądanego działania” (*mission statement*).

Proces, który prowadzi do sformułowania misji jest tak samo ważny jak jej sformułowanie. Zmusza bowiem kierownictwo do analizy zasadniczych przesłanek, które tworzą podstawę działań podejmowanych przez tę jednostkę. Misja określa szeroki obraz jednostki, wyjaśniając go jednocześnie. Dzięki temu, zarówno kierownictwo, jak i pracownicy uzyskują możliwość spojrzenia na nie jako na całość, co ma zasadnicze znaczenie dla stworzenia warunków długoterminowej konkurencyjności.

Misja określa sens istnienia instytucji. Wyróżnia się dwa składniki misji:

- tożsamość,
- wizja.

Tożsamość jest determinantą wywołującą istnienie instytucji w przeszłości lub obecnie, natomiast wizja dotyczy sensu istnienia w przyszłości. W zależności od intensywności wpływu tych dwóch wymiarów można przyjąć trzy formy misji, różniące się nastawieniem do historii i przyszłości instytucji:

- 1) misja podtrzymująca stabilizującą,
- 2) misja – wizja rozwojowa,
- 3) misja – wizja przełomu – restrukturyzacja.

Misja stabilizująca charakteryzuje organizacje o utrwalonej, długoletniej pozycji na rynku, które fascynując się swoimi osiągnięciami, kultywują „filozofię dumną ze swojej przeszłości” zgodnie z hasłem: „byliśmy, jesteśmy, będziemy”. Wizja, tj. widzenie przyszłości jest w nich raczej mało obecna.

Misja z wizją rozwojową występuje w tych organizacjach, które pamiętając o swej tożsamości oraz aktualnych atutach próbują kreować swoją przyszłość uwzględniając możliwość rozszerzenia zakresu swojej działalności, dywersyfikując dotychczasowe obszary funkcjonowania, dostrzegając konieczność zmiany systemu zarządzania.

Misja z wizją przełomu charakteryzuje te organizacje, które są w stanie oderwać się od swoich zasług i swojej historii, formułując na nowo tożsamość, która „właściwą będzie jutro”.

Formułując misję szkoły wyższej, bardzo trudno oderwać się od tradycyjnego poglądu na uprawianie nauki, nauczanie, misję kulturotwórczą, mimo że masowy charakter szkół wyższych zaostża szereg problemów. Uczelnia staje się masowa, przede wszystkim ze względu na ogromną liczbę studentów zaocznych, kształcenie których zapewnia byt materialny pracowników i umożliwia funkcjonowanie instytucji oraz prowadzenie przez nie działalności badawczej.

W procesie samoidentyfikacji uczelni – rozumiana jako wspólnota wszystkich grup jej środowiska powinna znaleźć odpowiedź na trzy pytania: cel funkcjonowania uczelni jako instytucji, pożądaną kształt, ku któremu zmierza, relacje z otoczeniem. Cel tylko pozornie jest oczywisty, bo rodzą się pytania: dla kogo kształcenie – dla regionu, czy dla kraju? – przyłączenie się do sieci uczelni europejskich? – jaka grupa specjalistów powinna dominować, i w jaki sposób ich przysposobić do różnych potrzeb rynku pracy? – jaki więc jaki rodzaj studiów? – które kierunki powinny mieć charakter masowy, a które elitarny? – swobodny wybór planu studiów, czy sztywne obligatoryjne programy? – wyspecjalizowani fachowcy, czy otwarci na zmiany dobrze przygotowani analitycy? Kolejnym problemem jest rozwój badań naukowych: w jakim kierunku rozwijać badania? – które instytucje mają znaczące osiągnięcia naukowe i na jaką skalę? Pożądany kształt to: ilość i struktura wydziałów, rodzaj jednostek organizacyjnych na wydziale, podział praw i obowiązków pomiędzy poszczególne szczeble struktury organizacyjnej, zakres samodzielności, prawa doktryzowania i habilitowania. Relacje z otoczeniem – to usytuowanie szkoły w społeczeństwie, strukturach regionalnych i branżowych.

Misja uczelni pedagogicznych zdeterminowana jest dodatkowo przeprowadzaniem aktualnie reformy systemu oświaty. Misja artykułuje jak uczelnia sama siebie, postrzega i określa wzorzec, do którego dąży w swoim funkcjonowaniu. Każda organizacja, będąc systemem otwartym, dąży jako całość i każdy jej fragment do zapewnienia sobie trwania i rozwoju oraz pragnie utrzymać ciągłość swojego istnienia i swych funkcji.

Jaką misję przyjąć winna uczelnia – rozwojową czy misję przełomu? Wydaje mi się, że tę ostatnią mamy już poza sobą, pozostaje więc utrzymanie tego co osiągnęliśmy, i rozwój – jako droga do uniwersy-

tetu. Aby to osiągnąć, opracować trzeba wyraźne strategie wykorzystujące atuty i silne strony organizacji, szanse i możliwości tkwiące w otoczeniu. W oparciu o misję uczelnia musi dokonać samoanalizy, to jest oceny swoich silnych i słabych stron, określić szanse i zagrożenia w otoczeniu dla realizacji misji.

Zarządzanie strategiczne – strategia

Bezpośrednią konsekwencją misji jest strategia. W najnowszych podręcznikach amerykańskich strategię definiuje się w sposób następujący:

Strategia to wzór lub plan, który integruje w organizacji główne cele, obowiązujące polityki i logiki postępowania w zwartą całość. Dobrze sformułowana strategia pozwala nakierować i uplasować zasoby organizacji w unikalny i trwały układ oparty na własnych kompetencjach organizacji, uwzględniający jej słabe strony, antycypujący zmiany w otoczeniu i sytuacyjne posunięcia inteligentnych oponentów.

Strategia odnosi się do planów naczelnego kierownictwa, zapewniających wyniki zgodne z misją i celami organizacji.

Ricky W. Griffin uważa, że: *Strategiczne zarządzanie to proces zarządzania nastawiony na formułowanie i wdrażanie strategii, które zapewniają doskonałe dostosowanie organizacji do otoczenia i osiągnięcie jej strategicznych celów.*

Strategiczne zarządzanie – według **T.L. Wheelena** i **J.K. Hungeera** – stanowi strumień decyzji i działań prowadzących do rozwoju efektywnych strategii aby zapewnić osiągnięcie celów korporacji. Proces strategicznego zarządzania jest sposobem, w jaki stratedzy określają cele i podejmują decyzje strategiczne.

Zarządzanie strategiczne, więc – to proces definiowania i redefiniowania strategii w reakcji na zmiany otoczenia lub wyprzedzający te zmiany, a nawet je wywołujący oraz sprzężony z nim proces implementacji, w którym zasoby i umiejętności organizacji są tak dysponowane, by realizować przyjęte długofalowe cele rozwoju, a także by zabezpieczyć istnienie organizacji w potencjalnych sytuacjach nieciągłości.

Zasoby to: kultura organizacyjna, baza uczeni, finanse, goodwill (marka, reputacja uczelni), kontakty, pracownicy i studenci.

Masowość kształcenia, zróżnicowana oferta programowa, zróżnicowanie opłat za „usługi edukacyjne”, pozyskiwanie środków na badania od różnych podmiotów państwowych i prywatnych, fundacji, instytucji krajowych i zagranicznych, zatrudnianie pracowników zagranicznych, wprowadzenie *public relation* jako instrumentu walki konkurencyjnej powoduje, że uczelnie przekształcają się w swego rodzaju przedsiębiorstwa, które muszą elastycznie reagować na zmiany.

W zasadzie nie powinno się mówić o „najlepszej”, „prawdziwej”, czy jedynie „słusznej” strategii.

Organizacja dążąc do zapewnienia funkcjonalnej równowagi całości i jej części lub stanu zbliżonego do równowagi wypracować winna styl zarządzania. Zarządzanie polega na definiowaniu i redefiniowaniu kryteriów równowagi oraz warunków jej osiągnięcia w wymiarze materialnym i społecznym, zewnętrznym i wewnętrznym oraz na takim oddziaływaniu (w ramach organizacji) na podsystemy i otoczenie, które prowadzi do przywracania i podtrzymania równowagi. Równowagę organizacji jako całości determinują równowagi cząstkowe jej podstawowych elementów składowych.

Równowaga	Zewnętrzna	Wewnętrzna
Materialna		
Społeczna		

Struktura

Kultura

Strategia

Procedury

Instrumenty
równoważenia
organizacji
w procesie
zarządzania

Rys 1. Główne obszary wykorzystywania poszczególnych instrumentów równoważenia organizacji.

Rozpatruje się problemy równowag cząstkowych i równowagi globalnej z uwzględnieniem trzech podstawowych rodzajów zmian: re-

gresywnych, równowagi oraz adaptacyjnych i innowacyjnych. Koncepcja ma charakter otwarty.

Przedstawiona koncepcja zarządzania w zasadzie nie wyróżnia strategii spośród innych instrumentów zarządzania. W dynamicznym, i najczęściej w projektowym ujęciu wymienione instrumenty zarządzania stają się swoistymi etapami procesu zarządzania. W tym jednak miejscu chciałabym zwrócić uwagę na fakt różnej natury wymienionych instrumentów zarządzania. Strategia jest wynikiem działań preparacyjnych, antycypującym decyzje i zachowania się organizacji. Zawiera cele, do których dąży organizacja, które w przybliżeniu odzwierciedlają jej aspiracje. Kultura i struktura organizacyjna stanowią swoiste czynniki implementacji strategii. Czy z tego wynika jakaś hierarchia tych instrumentów zarządzania ważna dla istnienia i rozwoju organizacji? Zła lub dobra realizacja strategii jest pochodną implementacji strategii.

Poziomy zarządzania a instytucjonalizacja i horyzont czasu

W literaturze dość powszechnie wyróżnia się trzy poziomy zarządzania: zarządzanie strategiczne, zarządzanie taktyczne, zarządzanie operacyjne.

Podstawowymi kryteriami są jak dotąd: poziom w hierarchicznej strukturze organizacyjnej oraz horyzont czasu, którego decyzje dotyczą.

Tabela 1. Poziomy zarządzania

Hierarchia	Rodzaje zarządzania	Horyzont czasu/planowanie
Poziom najwyższy /Top management/ Zarząd – określa misję instytucji, identyfikuje strategię, w tym cele strategiczne (co czynić? w jakim kierunku podążać?). Rektor, prorektorzy, komisje senackie, dziekani, dyrektor administracyjny.	Zarządzanie strategiczne	Okres długi, pięcioletni lub dłuższy. Okres pięcioletni uwarunkowany jest przeciętną długością cyklu kształcenia.
Poziom średni /Middle management /kierownicy dużych i ważnych jednostek – określają sposoby i metody realizacji celów, dezagregują środki realizacji celów. Dziekani, komisje dziekańskie, dyrektorzy instytutów, kierownicy katedr, dyrektor biblioteki, kierownicy jednostek międzywydziałowych.	Zarządzanie taktyczne	Okres 2-5 lat Dostosowywanie zmian w planach studiów do zmian zachodzących w otoczeniu oraz wewnątrz organizacji.
Poziom niższy/kierownicy komórek wykonawczych – odpowiadają na pytania: kiedy? gdzie? kto? za pomocą jakich szczegółowych środków i metod cele będą osiągnięte. Dyrektorzy instytutów, kierownicy katedr, kierownicy zakładów, administracja szkoły, pracownicy biblioteki.	Zarządzanie operacyjne	Horyzont roczny lub krótszy Organizacja planu zajęć w semestrze, w roku.

Podstawowymi rodzajami instrumentów przywracania równowagi, tj. narzędziami zarządzania są:

- 1) strategia,
- 2) struktura,
- 3) procedury organizacyjne,
- 4) kultura organizacyjna.

Z każdym obszarem równowagi organizacyjnej związana jest grupa instrumentów.

Maria Fic

Suszarka Marcela

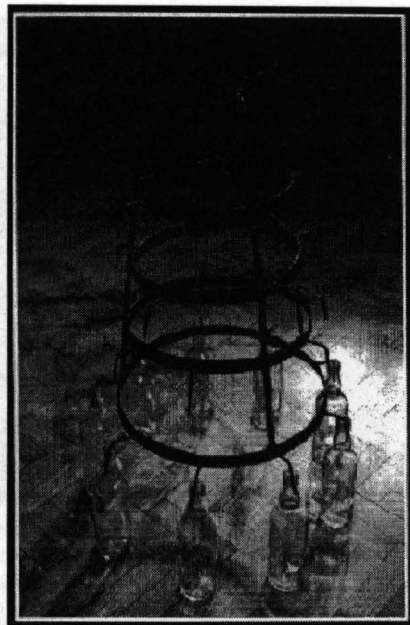
W jeleniogórskim BWA odbyła się wystawa pod tytułem *Suszarka Marcela*, podczas której przedstawiono prace studentów i absolwentów Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej. Wystawa dedykowana była pamięci **Marcela Duchampa**, a jej tytuł związany był bezpośrednio z pracą **Ewy Pachoty**, która w 1997 roku stworzyła przewrotną wersję *Suszarki do butelek* Duchampa, którą można by analogicznie do pierwowzoru, określić jako *Butelki do suszarki*.

Zaprezentowane na wystawie prace powstały w Pracowni Rysunku prof. **Jana Berdyszaka**, Pracowni Przetwarzania Obrazu i Intermediów ad. **Tomasza Sikorskiego**, Pracowni Działań Przestrzennych prof. **Wojciecha Müllera**, Pracowni Rysunku ad. **Zenona Polusa** i Pracowni Rysunku ad. **Izabelli Gustowskiej**.

Wszystkie prace prezentowane na wystawie powstały w latach 1997-1998, a ich autorami są: **Dorota Miroń**, **Agnieszka Młotkowska**, **Norbert Marcjanik**, **Waldemar Pranciewicz**, **Michał Bujnicki**, **Tomasz Bzdęga**, **Ewa Dawidowicz**, **Monika Franczuk**, **Małgorzata Kociumbas**, **Magdalena Łazar**, **Tomasz Meisinger**, **Anna Molenda**, **Bartłomiej Niklewicz**,

Ewa Pachota, **Pa-
wel Palka**, **Nata-
lia Suchodolska**,
Michał Bujnicki i
Dorota Miroń.

Zaprezentowane na jeleniogórskiej wystawie prace wyróżniały się rangą artystyczną, śmiałością i oryginalnością koncepcji, nowatorstwem formalnym i poziomem realizacyjnym. Poszczególne prace nie były ze sobą związane ideowo. Wystawa prezentowała

Ewa Pachota, *Butelki do suszarki*.

osobne, niezależne dzieła, których różnorodność mogła jednak tworzyć spójną całość pokazu niekonwencjonalnego. Jednocześnie dobór prac, dokonany przez organizatorów nie był reprezentatywny dla dorobku Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej ostatnich lat.

Red.

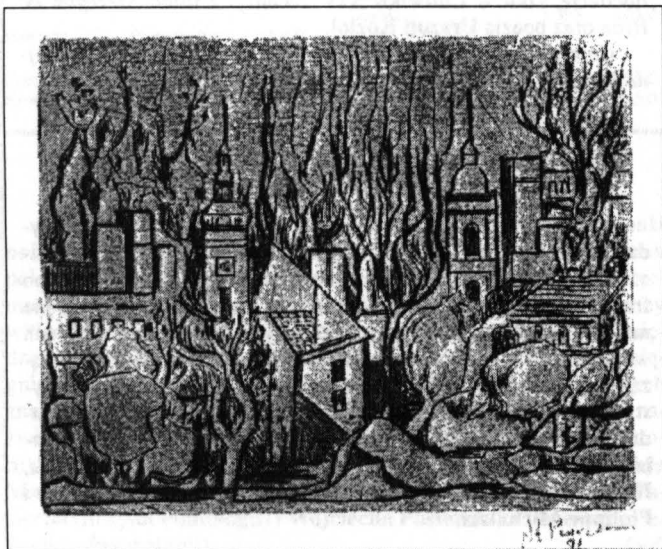

**GALERIA
WSP
ZIELONA
GÓRA**

GRAFIKA I PASTELE STANISŁAWA PARY

Stanisław Para, znany nam wszystkim jako mistrz małych form graficznych, a szczególnie ekslibrisu, na nowej wystawie w Galerii WSP przedstawia inne oblicze swojej twórczości. Artysta eksponuje bowiem kilkanaście kolorowych i czarno-białych prac dużego, niemal plakatowego formatu, wykonanych w technice linorytu i pastelu. Zazwyczaj jednolita i łatwo rozpoznawalna twórczość zielonogórskiego grafika tym razem uderza różnorodnością tematów, nastrojów i zastosowanych stylów artystycznych.

W linorytach, gdzie za podstawę odbitki posłużyła artyście płyta

linoleum, materiał rytowniczy szczególnie dogodny dla wydobywania treści z kontrastów między czernią a bielą, zwracają uwagę przede wszystkim graficzne opisy zimowego pejzażu. Takie prace jak: „Kuropatwy” i „Polowanie” znakomicie oddają smutek i nostalgię zimy, budząc jednocześnie u odbiorcy wrażenie spokoju i ładu, wywołane harmonią panującą w świecie przyrody. Postacie ludzi, przedmioty i zwierzęta zastygają w bezruchu, istnieją jakby poza czasem. Jest to świat nierzeczywisty, odrealniony, przywołany z dalekiej perspektywy i zatrzymany w kadrze jak wspomnienie.

Pozostałe linoryty: „Akt”, „Arlekin”, „Ptaki w ogrodzie” i inne, różnią się od zimowych pejzaży odmienną kreską ryty. Linia rysunku jest w nich bardziej finezyjna, delikatna, niemal koronkowa. Wokół grup postaci czy brył budynków nagromadzono wiele detali, które wypełniają niemal całą płaszczyznę dzieła.

Dzięki temu, więcej tu dynamizmu i anegdoty – o ludziach, miejscach i sytuacjach, jak choćby w „Akcie”, który jest zabawną opowieścią o kobiecie, zapewne z próżności i dla poklasku szafującej swymi wdziękami.

Osobną grupę zgromadzonych na wystawie prac tworzą trzy pastele: „Dziewczyna”, „Grajek” i „Satyr”. Autor użył w nich jasnych, rozbielonych kolorów, zaś tytułowe, umieszczone centralnie postacie zarysował falistą, dynamiczną, niemal secesyjną linią. Owe postacie – symbole przywodzą na myśl znaczenia mitologiczne, bądź literackie – jak dziewczyna, skojarzona z leśmianowskim wierszem, czy odrąbany przez tłum grajek, który oznaczać może samotność i wyobcowanie twórcy. W dalszej perspektywie pojawiają się jednak czytelne znaki: wieże zielonogórskich kościołów, dachy kamienic i miejskie parki.

Wydaje się, że w ten oto sposób – zestawiając ze sobą różne światy i różne łądunki znaczeń – artysta buduje mit miejsca, w którym przyszło mu, tak jak i nam wszystkim, przeżywać swój los.

Ewa Nodzyńska

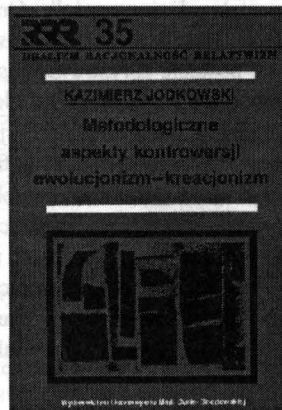
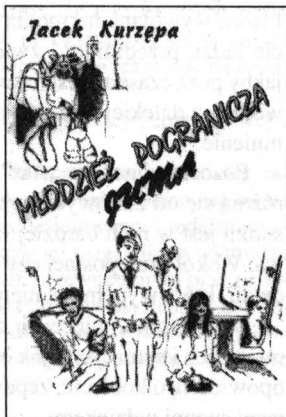
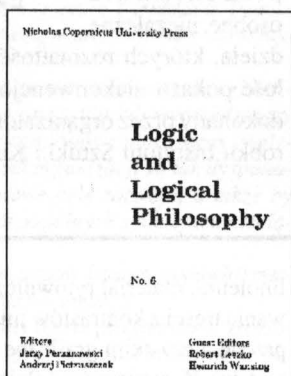
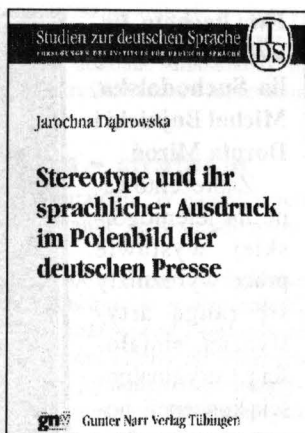
W wydawnictwie Gunter Narr Verlag w Tybindze ukazała się książka **Jarochna Dąbrowskiej** pt. *Stereotype und ihr sprachlicher Ausdruck im Polenbild der deutschen Presse*. Praca ta ukazuje w siedmiu rozdziałach środki językowe, przy pomocy których tworzy się, przekazuje i umacnia stereotypy bądź uprzedzenia. Autorka poddała analizie około 500 tekstów prasowych z *Frankfurter Allgemeine, Süddeutsche Zeitung, Frankfurter Rundschau* i *Neues Deutschland* z okresu wydarzeń w Polsce w lecie 1980 roku.

Przy uwzględnieniu formy językowej i podstawowej struktury predykcijnej opracowanych zostało osiemnaście heterostereotypów o Polsce i Polakach, w których został wykazany ich związek z niemieckimi i polskimi autostereotypami oraz ich tłem historycznym. Autorka wykazała różnice wyrażania i relacjonowania wyjątkowej sytuacji w Polsce przez prasę obydwu państw niemieckich oraz próbę wykreowania nowego obrazu Polaka zarówno w RFN jak i w NRD.

Ukazał się szósty tom wydawanego przez Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika w Toruniu *Logic and Logical Philosophy*, w którym zostały zamieszczone materiały konferencyjne z *The Second German-Polish Workshop on Logic & Logical Philosophy*. Organizatorem tych warsztatów był Instytut Filozofii naszej uczelni, a odbyły się one w Żaganiu wiosną 1998 roku. Współredaktorem tomu jest prof. dr hab. **Robert Leszko**.

Lubuskie Towarzystwo Naukowe opublikowało książkę dra **Jacka Kurzępy** pt. *Młodość pogranicza – juma*. Zjawisko, któremu poświęcona jest ta książka, czyli nowa forma zaradności młodzieży polskiej na zachodnim pograniczu, jest na tyle powszechne, że urasta do rangi problemu socjalno-pedagogicznego. Autor obserwując wśród młodych mieszkańców pogranicza masowe zainteresowanie „jumą”, czyli aktywnością polegającą na kradzieży dokonywanej w Niemczech, postawił sobie pytania o jej przyczyny i skutki, system aksjonormatywny młodzieży, jej cele życiowe oraz przyjmowane strategie przetrwania.

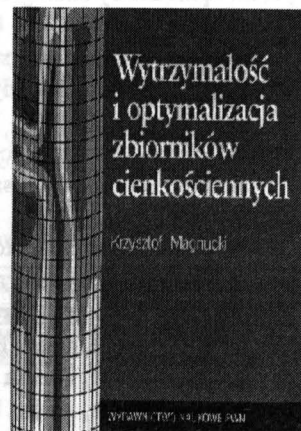
W Wydawnictwie Uniwersytetu Marii Skłodowskiej-Curie została opublikowana praca prof. dra hab. **Kazimierza Jodkowskiego** pt. *Metodologiczne aspekty kontrowersji ewolucjonizm-kreacjonizm*. Rozdział pierwszy wprowadza w podstawowe pojęcia i definicje problematyki sporu ewolucjonizm-kreacjonizm; w rozdziałach drugim i trzecim przedstawione są rozważania nad przyczynami odradzania się kreacjonizmu w ostatnich 30 latach; rozdział czwarty dotyczy kontrowersji ewolucjonizm-kreacjonizm

NOWE KSIĄŻKI

jako egzemplifikacji głośnej tezy o niewspółmierności rozwijanej przez niektórych filozofów nauki; rozdział piąty poświęcony jest problematyce roli pozaempirycznych czynników w nauce. Prezentowana książka nie jest podręcznikiem ani ewolucjonizmu, ani kreacjonizmu. Omawia poglądy istotne dla filozofa i metodologa, a nie te, które należałoby omówić przy pełnej prezentacji obu rywalizujących ujęć.

Nakładem Wydawnictwa Naukowego PWN ukazała się książka prof. dr hab. **Krzysztofa Magnuckiego** pt. *Wytrzymałość i optymalizacja zbiorników cienkościennych*. Pierwszy rozdział opracowania zawiera podstawy teorii sprężystości. Drugi dotyczy statyki powłok cienkich z wyróżnieniem teorii bezmomentowej, teorii zaburzeń brzegowych i ogólnej teorii liniowej. W rozdziale trzecim wprowadzono równania stateczności powłok i podano metody rozwiązywania tych równań. W czwartym rozdziale przedstawiono podstawy optymalizacji konstrukcji oraz wybrane metody rozwiązywania tych zagadnień. Rozdział piąty zawiera krótką charakterystykę współczesnych konstrukcji zbiorników – autocystern i cystern kolejowych wykonanych w kraju.

Nowe gazety studenckie

COMENTOREK

18 stycznia ukazał się pierwszy numer biuletynu wydawanego przez Naukowe Koło Historyków pt. *Comentorek*. W skład redakcji wchodzi **Agnieszka Chuda, Krzysztof Dębicki, Mariusz Bobela, Henryk Gubernat i Grzegorz Łuczka**. Pismo o objętości 4 stron ma trafiać do rąk czytelników co miesiąc. Zamierzeniem redakcji jest komentowanie i wyjaśnianie wydarzeń z zakresu historii, literatury i sztuki. W numerze pierwszym znalazła się krótka informacja o Województwie Lubuskim, komentarz o **Augusto Pinochecie**, szkic o **Ludwiku XIV**, recenzja z filmu *Szeregowiec Ryan* oraz poezja **Urszuli Koziół**.

Comentorek zastępuje wydawane dotąd przez historyków *Tajne Komplet*.

Oh là là...

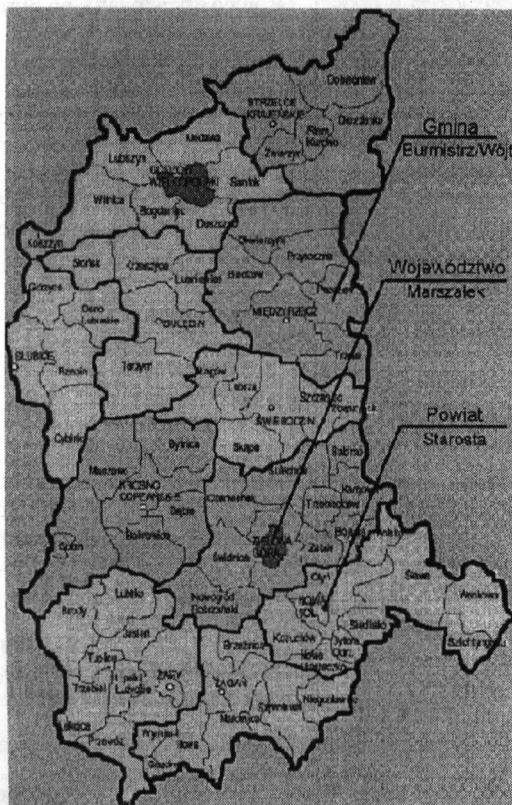
Studenci Nauczycielskiego Kolegium Języka Francuskiego wydali pierwszy numer swojego pisma zatytułowanego *Oh là là*. Licząca 8 stron gazetka przeznaczona jest dla tych, którzy mówią po francusku i dla tych, którzy nic z tym językiem wspólnego nie mają. Wszystkie teksty bowiem zostały opublikowane w dwóch wersjach językowych. Gazetka prezentuje różnorodne tematy związane z kulturą i obyczajami, a wszystko okraszone jest charakterystycznym francuskim humorem. Pismo redagują **Magdalena Cudak, Adrianna Friedrich, Marzena Gajdanowicz, Monika Ham-bicka, Marta Izowit, Bogusław Kuźlik, Małgorzata Poletok, Kacper Krzywecki, Aleksandra Siepka, Marta Tatarynowicz i Philippe Michalski**.

LUBUSCY MARSZAŁKOWIE W UCZELNI

3 marca br. roku w uczelni gościli wicemarszałkowie Województwa Lubuskiego – **Jolanta Fedak** i **Edward Fedko**. Goście spotkali się z władzami uczelni, po czym Marszałek E. Fedko odbył w Instytucie Zarządzania spotkanie z pracownikami i studentami, wygłaszając wykład pt. *Rola samorządu wojewódzkiego w rozwoju regionu*.

W swoim wystąpieniu przedstawił strukturę organizacyjną Urzędu Marszałkowskiego, nakreślił podstawowe zadania i zamierzenia jego organów i komórek organizacyjnych. W oparciu o opracowane przez rząd pięć podstawowych narodowych strategii rozwoju przedstawił założenia oraz procedurę budowy *Strategii rozwoju Województwa Lubuskiego* oraz jej powiązania ze strategiami gmin i powiatów.

D.F.

Powierzchnia 213 984 km²
Ludność w tys. 1 020
Liczba miast na prawach powiatu 2
Liczba gmin 83
Stolica Zielona Góra – siedziba sejmiku wojewódzkiego
Gorzów Wielkopolski – siedziba władz wojewódzkich

Powiaty	Powierzchnia km ²	Ludność tys.
Gorzowski	1217	63,0
Krośnieński	1390	61,0

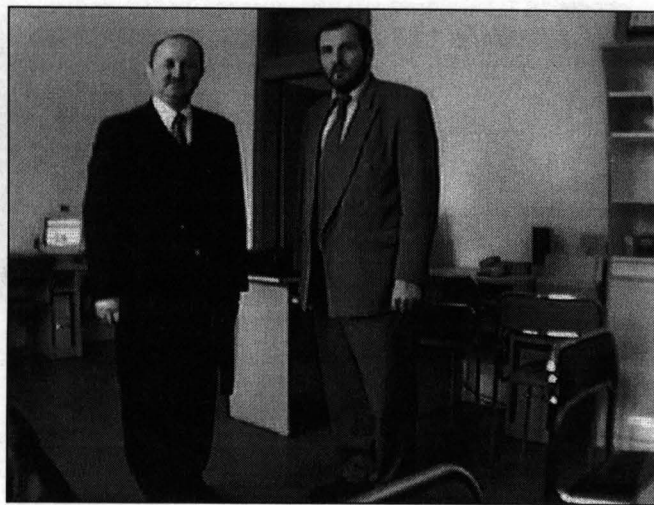
Międzyrzecki	1388	62,0
Nowosolski	1395	128,0
Ślubicki	1000	47,0
Strzelecko-drezdenecki	1248	52,0
Sulęciński	1 177	36,0
Świebodziński	937,0	58,0
Zielonogórski	1571	86,0
Zagański	1 131	87,0
Zarski	1 393	103,0

Miasta na prawach powiatu	Powierzchnia km ²	Ludność tys.
Gorzów Wielkopolski	77,0	125,0
Zielona Góra	58,0	115,0

Złota księga nauki polskiej

Nakładem wydawnictwa Helion ukazała się *Złota księga nauki polskiej*, która w swoim zamysłu jest formą uhonorowania wielkich polskich twórców końca XX wieku. Ludzi, którzy przez swoją determinację, wytrwałą pracę i ponadprzeciętne zdolności wnieśli cenny wkład w rozwój naszego kraju. Umieszczenie biogramu w złotej księdze zaproponowano tym profesorom, którzy obok znaczących osiągnięć naukowych i dydaktycznych, uzyskali rekomendację innych znanych autorów świata nauki. W księdze znalazły się także nazwiska profesorów naszej uczelni: **Mariana Eckerta** (Instytut Historii), **Eugeniusza Klina** (Instytut Filologii Germańskiej), **Andrzeja Malinowskiego** (Katedra Wychowania Fizycznego), **Bronisława Pasierba** (Instytut Politologii) i **Wojciecha Pasterniaka** (Instytut Pedagogiki i Psychologii).

Red.

Marszałek Edward Fedko z prof. drem hab. Danielem Ficem w pracowni komputerowej Instytutu Zarządzania.

Najpopularniejsi sportowcy

W dniach 18-21 stycznia odbył się plebiscyt na najpopularniejszego sportowca-studenta. Zwyciężył **Przemysław Dolczewski** (V rok *wychowania technicznego*), przed **Marcinem Furtakiem** (II rok *politologii*). Trzecie miejsce przypadło w udziale studentowi zaocznemu – **Krzysztofowi Kaczmarekowi** (V rok *historii*).

Przemysław Dolczewski wraz z **Jackiem Wątrobą** (IV miejsce – II rok *historii*) oraz **Grzegorzem Rogalskim** (VIII miejsce – II rok *zarządzania i marketingu*) stanowią trzon i siłę napędową drugoligowej drużyny szczypiornistów AZS. Ich udziałem było zdobycie pod kierunkiem mgra **Włodzimierza Leśniaka** złotego medalu w Mistrzostwach WSP i Filii Uniwersytetów.

Uznanie w oczach studentów znalazły wielkie sukcesy na arenie krajowej i międzynarodowej Marcina Furtaka, który jest wice mistrzem Polski grotołazów w technikach jaskiniowych i zdobywcą najgłębszej jaskini świata. Krzysztof Kaczmarek jest brązowym akademickim mistrzem świata i akademickim mistrzem Polski w tenisie stołowym.

W pierwszej dziesiątce plebiscytu znaleźli się ponadto: **Tomasz Grzybowski** (V miejsce, siatkówka – SWFiS), **Mariusz Gumieny** (VI miejsce, piłka nożna – IV rok *wychowania technicznego*), **Anna Twardowska** (VII miejsce, pływanie – II rok *matematyki*), **Rafał Padjasek** (IX miejsce, siatkówka – III rok *zarządzania i marketingu*) i **Waldemar Dwornicki** (X miejsce, piłka nożna – IV rok *wychowania technicznego*).

Mistrzostwa uczelni w koszykówce

W hali Studium Wychowania Fizycznego i Sportu 24 lutego odbyły się finały turnieju koszykówki o mistrzostwo uczelni. W spotkaniu o trzecie miejsce uczestniczyły drużyny: RZECZYPOSPOLITEJ (I rok *wychowania technicznego*) i QNI (II rok *wychowania technicznego*). Więcej opanowania i lepszą technikę zaprezentowali studenci drugiego roku wygrywając 35:29 (18:17).

Wielki finał to konfrontacja RWWCH (IV rok *zarządzania i marketingu*) oraz TUPAC AMARU (III rok *historii*). Podobnie jak poprzednie to spotkanie było ciekawym i emocjonującym widowiskiem. Zwyciężyła drużyna *zarządzania i marketingu* wynikiem 37:31 (23:16), zdobywając już po raz drugi tytuł Mistrza Uczelni.

W przerwie między spotkaniami odbył się konkurs rzutów za 3 punkty, którego triumfatorom został **Mariusz Cichy** z IV roku *ochrony środowiska*.

Tomasz Struk

Z SOKRATESEM do Europy

Studentcie!

Czy Twoje życie wygląda obecnie mniej więcej tak:

- odrapane ściany akademika,
- szare, zadymione korytarze,
- wykłaaaadyyyyy,
- ćwiczenia w „środku nocy”,
- posiłki w stołówce w odcieniach szarości,
- powszechnie udzielający się obłęd przed sesją,
- kompletna amnezja po pomyślnie przebytej sesji?

Jeśli właśnie tak wygląda Twoje życie, a chciałbyś w nim coś zmienić i przy okazji poznać coś nowego to... dlaczego nie SOKRATES?

Jego celem jest kreowanie europejskiego wymiaru w nauczaniu, powiększanie kręgu osobistych doświadczeń o wiedzę na temat innych krajów Europy, rozwinięcie poczucia jedności z Europą oraz wspomaganie procesów przystosowania się do nowych warunków społecznych i ekonomicznych w perspektywie nowej zjednoczonej Europy. [Przewodnik Europejskiej Karty Młodzieży, red. D. Orlik-Lisek, Gdańsk 1998, s. 21].

Program ten składa się z siedmiu części. Obejmują one różne rodzaje działań skierowane do różnych odbiorców. Niżej wymienione części SOKRATESA skierowane są głównie do studentów.

1. ERASMUS – promuje współpracę między uczelniami wyższymi wszystkich typów, obejmującą wymianę nauczycieli akademickich i studentów, wspólne opracowywanie programów nauczania, uwzględniających problematykę europejską oraz uznawanie okresów studiów odbywanych na uczelniach zagranicznych.

W praktyce, w ramach ERASMUSA istnieją cztery programy szczegółowe:

- program aktywizujący pracowników naukowych,
- program związany ze wspólnym opracowywaniem nowych programów nauczania,
- pomoc finansowa na programy intensywne,
- program aktywizujący studentów, który interesuje nas najbardziej.

Ten program zapewnia stypendia dla studentów studiujących w zagranicznych uczelniach partnerskich. Stypendia przyznawane są na okres od trzech miesięcy do jednego roku. Warunkiem jest uznanie tego okresu studiów przez uczelnię macierzystą. Wspierane są wszystkie kierunki studiów, lata studiów, łącznie z uzyskaniem doktoratu.

Aby skorzystać z ERASMUSA trzeba znać dobrze język obcy, zaś uczelnia macierzysta musi przyjmować także studentów zagranicznych w ramach programu. Współpracujące uczelnie przygotowały odpowiednie programy studiów.

Uczelnia przyjmująca powinna zapewnić zakwaterowanie, załatwić się o szybkie przystosowanie się studenta do nowych warunków oraz służyć radą. Studenci powinni być zwolnieni ze wszelkich opłat związanych ze studiami.

2. LINGUA – zadaniem tego komponentu jest promowanie nauczania języków obcych, zarówno oficjalnych Unii Europejskiej, jak i mniej rozpowszechnionych.

W ramach programu LINGUA przewiduje się:

- rozwój metod i zakresu nauczania języków,
- przygotowanie pomocy i materiałów dydaktycznych,
- kształcenie i doskonalenie nauczycieli języków obcych poza krajem pochodzenia.

Jeśli powyższe informacje pozwoliły Ci choć przez chwilę spojrzeć na świat przez różowe okulary i chcesz dowiedzieć się jeszcze więcej to zadzwoń lub napisz:

BIURO PROGRAMU SOKRATES

al. Szucha 25

00-918 Warszawa

tel. (0-22) 628-04-61, 629-72-41 w. 189,

fax. (0-22) 628-85-61.

Dodajmy, że w każdym województwie został powołany koordynator programu, który przekazuje informacje, udostępnia niezbędne formularze oraz udziela wsparcia szkołom i nauczycielom zainteresowanym uczestnictwem. Koordynatorem jest pracownik kuratorium lub ośrodka doskonalenia nauczycieli.

Ewa Skóra, Joanna Zosik

V rok pedagogiki w specjalności

nauczanie początkowe z wychowaniem przedszkolnym

PRASÓWKĄ

✎ Z mniejszą lub większą częstotliwością na łamach lubuskich gazet pojawia się pytanie o uniwersytet w Zielonej Górze. *Gazeta Lubuska* (2-3.01.) zamieściła obszerny artykuł zatytułowany *Którędy do Uniwersytetu Lubuskiego*. Jego autor, **Leszek Kalinowski** przedstawia nowe zasady oceny instytutów naukowych i pozycję naszej uczelni w filadelfijskim rankingu prof. **Kajetana Wróblewskiego** (pisaliśmy o tym w nr 5, z października 1998 r.). Autor zamieszcza pogląd prof. **Janusza Gila**, który uważa, że zwiększenie efektywności na Wydziale Matematyki, Fizyki i Techniki oraz zmiana preferencji wydawniczych humanistów, publikujących głównie w czasopiśmie regionalnych, może spowodować, iż marzenia o Uniwersytecie Lubuskim staną się bardziej realne.

✎ *Gazeta Zachodnia* (21.01.) odnotowała wybory do Samorządu Studenckiego. Zauważono, że w tym roku po raz pierwszy większość kandydatów przygotowała profesjonalnie swoją kampanię wyborczą. W holu uczelni i w akademi-

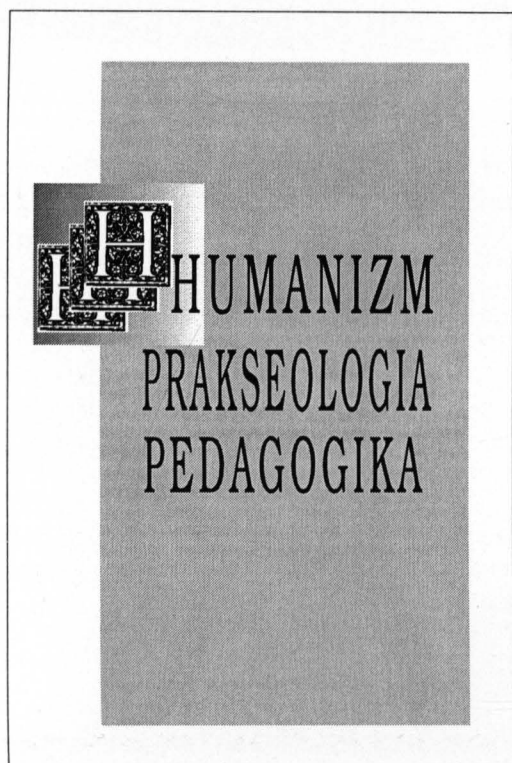
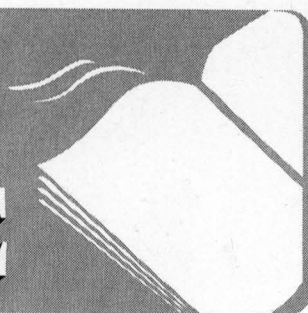
kach porozwieszano plakaty prezentujące kandydatów, niektóre bardzo pomysłowe. Nowością było także powołanie Studenckiego Komitetu Wyborczego, w którym sześć osób z Wydziału Humanistycznego wspólnie stanęło w wyborcze szranki. Komitet ten zorganizował nawet wyborczy miting z piwem dla każdego. Także po raz pierwszy, prorektor ds. studenckich prof. dr hab. **Maria Fic**, powołała obserwatorów wyborczych pełniących rolę mężów zaufania. Czuwali oni nad prawidłowością wyborów i byli obecni przy liczeniu głosów.

✎ Duże zainteresowanie lokalnych mediów wzbudziła wystawa pt. *Suszarka Duchampa*. *Gazeta Zachodnia* (30-31.01.) zamieściła o niej obszerną informację i wywiad z jej kuratorem ad. **Tomaszem Sikorskim**. Wystawę przedstawiła także *Gazeta Lubuska* (29.01.) w artykule pt. *Zapach suszarki*.

Red.

Materiał zebrała Marta Dłużewska

NOWOŚCI WYDAWNICZE

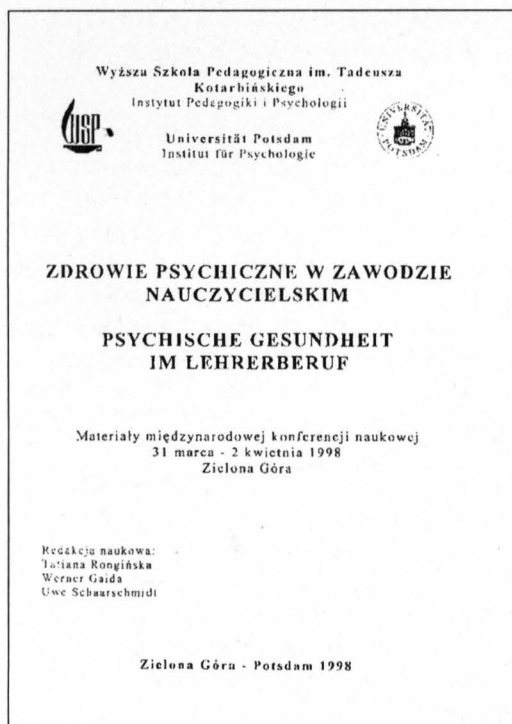

Humanizm – prakseologia – pedagogika

Red. Zdzisław Wołk

Format B5, ss. 192

Z zawartości: W. Gasparski: *Jedna czy wiele etyk biznesu?*; T. Frąckowiak: *Ex se natus i Apokalipsa*; T. Buksiński: *Neoliberalna polityka neutralnej sprawiedliwości*; C. S. Nosal: *O myśleniu strategicznym*; J. Brzeziński: *Jak być etycznym nauczycielem akademickim?*; A. Lewicka-Strzałecka: *Whistle blowing, czyli zjawisko ujawniania nadużyć przez pracowników*; Z. Wołk: *Antropologiczne natępstwa postępu technicznego*; K. Kaszyński: *W poszukiwaniu wartości*; M. Łobocki: *Niektóre uwarunkowania skutecznego wychowania w szkole*; L. Kiejzik: *Humanizm i dialektyka*; E. Hajduk, B. Hajduk: *Deskryptywne i normatywne składniki języka – wskazania studentów*; R. Leszko: *Rola pytań w dydaktyce matematyki*; J. Dudek: *Zagadnienie prawdy w etyce*; D. Rybczyńska: *Prakseologia i etyka w pracy socjalnej*; K. Dzieńdziura: *Czas wolny dzieci i młodzieży*.

Zdrowie psychiczne w zawodzie nauczyciela – Psychische Gesundheit im Lehrerberuf.

Materiały międzynarodowej konferencji naukowej
31 marca – 2 kwietnia 1998 w Zielonej Górze

Red. Tatiana Rongińska, Werner Gaida,
Uwe Schaarschmidt

Format A5, ss. 72 (część w jęz. niemieckim) + 207
(część w jęz. polskim)

Publikacja powstała w ramach programu współpracy naukowej między Zakładem Psychologii Instytutu Pedagogiki i Psychologii WSP w Zielonej Górze oraz Katedrą Psychologii Osobowości i Różnic Indywidualnych Instytutu Psychologii Uniwersytetu w Poczdamie. Tematyka referatów pracowników naukowych Uniwersytetu w Poczdamie oraz pracowników naukowych ze wszystkich ośrodków w Polsce dotyczy w przeważającej mierze zmęczenia psychicznego (syndrom wypalenia zawodowego), a także psychoprophylaktyki i sposobów radzenia sobie z tym problemem.

C-1303/III

NOWOŚCI WYDAWNIC

UZ BU ONHiS Czytelnia Czasopism
nr inw.: C - 1303

CIII C-1303/III/1999

Andrzej Ksenicz

Słowiański wielogłos, czyli od Antona Czechowa do Jerzego Harasymowicza

Format B5, ss. 153

Z zawartości: Anton Czechow – nieco inaczej o sobie i innych; Reminiscencje literackie w twórczości i korespondencji Antona Czechowa; Wczesne humoreski Antona Czechowa; Iluzja rzeczywistości w prozie Antona Czechowa; Nieco o Łemkach w zbiorach Józefa Kostrzewskiego; Od Ołeksandra Duchnowskiego do Jerzego Harasymowicza – czyli w zaczarowanym beskidzkim kręgu; Wołodymyr Chylak – zapomniany kronikarz beskidzki; Urodzony w Galicji – Bohdan – Ihor Antonycz; Motywy religijne w twórczości Bohdana – Ihorta Antonycza.

**Stefan Kowalski, Janusz Mielniczuk,
Maria Paszkowska**

**Mechanika techniczna dla studentów
kierunków niemechanicznych**

Format B5, ss. 153

Skrypt przeznaczony dla studentów wyższych szkół technicznych na kierunkach niemechanicznych, takich jak np. inżynieria chemiczna i procesowa czy elektromechanika, głównie jednak dla studentów wyższych szkół pedagogicznych. Autorzy pragnęli, nie wdając się zbyt w specjalistyczną wiedzę i w problemy szczegółowe (co z reguły cechuje kurs mechaniki na politechnice), w większym stopniu zająć się powiązaniem wykładanego materiału z życiem, z otoczeniem człowieka, z techniką i zjawiskami technicznymi spotykanymi codziennie.

Nauczyciel wychowania technicznego nie będzie obliczał wytrzymałości konstrukcji, np. przęsła mostów, grubości zbiorników wysokociśnieniowych, wałów silników, lin wyciągów itp. Musi on jednak orientować się w tych problemach. Jego zadaniem jest bowiem rozbudzenie zainteresowania techniką u młodzieży, czy to poprzez ciekawy wykład, czy też poprzez modelowanie na zajęciach praktycznych.

(ze Wstępu).

